

Izhaja vsako sredo. Naročnina: letno 30 Din, polletno 15 Din, za inozemstvo letno 50 Din. Inserati po tarifi. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo. Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in uprava je v Ljubljani v Kolodvorski ul. št. 7. Telefon inter. št. 32-59. Račun pri poštni hranilnici št. 14.194.

Slava nesmrtnemu kralju!

Veličasten pojav blagopokojnega kralja Aleksandra I. Zedinitelja je pač edinstven v zgodovini narodov. Nič ne pretiravamo, ako trdimo, da balkanska zgodovina ne pozna pred njim slučaja, da bi na vladarskem prestolu sedel tak duh, kakršen je bil on.

Že v balkanskih osvobodilnih vojnah se je tedanji princ Aleksander Karadjordjević izkazal kot nadarjenega, genialnega vojskovodjo in neustrašnega junaka. Ves svet je strmel ob junaštvih, ki jih je dan za dnem v neštetih bojih in bitkah izpričevala srbska vojska. Nič ga ni moglo presenetiti, nobena zla nakana ga ni mogla potreti. V brezprimerno junaškem zaletu je srbska vojska delala čudeže, ki niso v temeljih načeli samo gnilega turškega imperializma, ampak se je ob njih odsvitu zdrznila tudi Evropa.

Zavist velesil je bila, ki je narekovala in skovala gorje srbskemu narodu. Brata je na utrjenega brata naščuval zli duh tuje lastniželjnosti.

Dogodki, ki so nato sledili, so navidezno potrdili grde račune tedanje avstro-ogrske diplomacije, junaštvo srbske vojske pa jih je pod nenadkriljivim vodstvom tedanjega regenta Aleksandra popolnoma prekrizalo in porušilo.

Svetovna vojna in vse, kar ji je sledilo, je dala našemu narodu popolno zadoščenje za gorje dolgih stoletij. In tu se je pokazal večno tvorci duh blagopokojnega kralja Aleksandra Zedinitelja. Ta nesmrtni junak je s slednjim vlaknom svojega bitja in žitja koreninil tako globoko v narodu, da ga ni moglo od njega niti za trenutek odtrgati nobeno gorje. Večkratna premoč je sicer izmučeno Srbijo vrgla na tla, njen junaški angel varuh pa jo je s svojo mučeniško vzvišeno ljubeznijo, s svojim silnim duhom in nadčloveškim junaštvom dvignil v slavo in višino, kakršne si prej ni upal nihče niti v snu pričakovati. To je dejstvo, ki ga ne more zasenčiti nobena reč na svetu. In s tem dejstvom ovenčan nam sveti naš blagopokojni kralj iz zgodovine kot trdno poročilo naše življenjske zmage.

S 6. januarjem je kralj Aleksander I. Zedinitelj kakor pravični vitez posegel v našo notranjo racepljenost. Njegov klic po resničem, bratsko iskrenem narodnem zedinjenju je takoj razumel in sprejel brez oklevanja ves narod. Kraljeva zamisel šestojanuarske ureditve je bila dobra in je pomenila tedaj edini zdravilni izhod iz položaja, v kakršnega smo zašli po nerodnosti in nespretnosti naših politikov in ljudi, ki niso

mogli razumeti in notranje, z duhom in sreem doživeti velike dobe narodnega osvobođenja.

Treba je pomisliti, kaj je Jugoslavija pomenila v svetu prej in kaj je pomenila po nekaj letih kraljevega dela, potem šele zaslutimo veličino njegove zamisli. Medtem ko so prej gledali

tuji na nas kot na napol divje pastirje in barbare, se je po zaslugi blagopokojnega kralja dvignil naš mednarodni ugled do take višine, da so nas sovražniki mogli gledati samo še s strahom in zavistjo.

To velikansko delo je naš kralj Zedinitelj opravljal s takim zanosom in s takim čutom odgovornosti, da se mu še danes čudimo. Povezal je Balkan v enotno zvezo držav. S to zvezo mora odtelej trajno računati Evropa pri vseh svojih ukrepih. Z občudovanja vredno doslednostjo in

z vztrajnostjo, ki zlepa nima primere, se je veliki pokojnik z dušo in telesom posvečal delu za blagor svojega naroda. Po geslu, ki ga je izrazil sam, da je namreč zemlja božja in kmetova, je neumorno deloval za resnično, ne le narodno, ampak tudi gospodarsko osvoboditev te zemlje. In to zanosno, junaško delo ga nam je pokazalo istega duševnega velikana v miru kakor je bil nedosegljivo velik v svojem junaštvu v vojni.

Ta njegova nenadkriljiva veličina je bila končno vzrok tragičnega dogodka v Marseju. Uspehi, ki so se množili iz dneva v dan, so podžgali naše zaklete sovražnike, da so najeli za tega največjega jugoslovanskega sinu — plačnega morileca.

Padli so usodni streli. Kralj se je zgrudil in ves narod je onemel v bolečini. Motili pa so se vsi oni, ki so menili, da bodo s tem gnusnim zločinom ubili delo našega nesmrtnega kralja. Ne, to delo je s krvjo, ki je orosila marsejske ulice, pred Bogom in svetom prejelo svoje največje očiščenje in blagoslov, ki ne bo nikoli več minil. Umirajoči kralj nam je zapustil oporoko, ki nam je in ostane sveta za vekomaj:

ČUVAJTE MI JUGOSLAVIJO!

Ta klic duha, ki se v smrtnih bolečinah poslavlja od izmučenega telesa, je segel v vsak kot naše lepe domovine. Najbolj skrite gorske koče so ga slišale, vsako srce ga je sprejelo in vsako srce odtelej plamtj v prisegi:

Ne boj se, nesmrtni naš mučenik in vodnik! Čuvali Ti bomo Tvoje in našo Jugoslavijo, čuvali je bomo z žarom tiste božanske ljubezni, s kakršno si jo ljubil Ti, naš veliki, naš narodni kmetijski kralj! Čuvali jo bomo kakor svetost Tvojega spomina v zvestobi, ki se bo skušala ob Tvojem mlademu sinu izkazati vredne Tvoje silne ljubezni. Nikomur ne bomo brez kazni dovolili, da bi segal v sveto stavbo naše narodne svobode in časti. Tvoj tihi dom na Oplenju pa nam bo vekomaj svetišče, iz katerega bomo zajemali moč, da strnjeni v ljubezni ob Tvojem sinu skupno z njim utrdimo in dokončamo Tvoje delo!

To prisego sprejmi, nesmrtni naš kralj Zedinitelj, kot pozdrav v večnost. Z njo Ti zagotavljamo, da bomo Tebe vredni v ljubezni do Tvojega ponosa in našega upa, mladega kralja Petra II. Karadjordjevića v življenju in smrti sledili Tvojemu svetlemu vzgledu. Večna Ti slava, nesmrtni naš kralj Zedinitelj! Živel naš up, Nj. Vel. kralj Peter II.!

Borba istrskega kmeta

Narodnostne in razredne borbe so bile med kmetiskim ljudstvom v Julijski Krajini tesno povezane, da so nekateri smatrali borbo istrskega kmeta za narodnostno, drugi pa za razredno socialno. V kolikor je imela ta narodnostna borba socialni značaj, se vidi n. pr. iz tega, ker se je od leta 1870, do 1900 dvignilo število posestnikov od 93.370 na 166.295. To pomeni, da so Italijani izgubljali zemljo na račun malih posestnikov kmetov, ki so bili v 98% primerov Hrvati ali Slovenci. Da pa je po drugi strani gospodarsko socialno razmerje imelo velik vpliv na narodnostno borbo, se vidi iz tega, da je bila n. pr. občina Labinska v laških rokah, dasi je bilo l. 1910, v tej občini samo 1767 Italijanov proti 10.149 Jugoslovanov. Toda nedemokratski volilni sistem je bil naklonjen veleposestnikom, pa je s tem dejstvom samim pospeševal v našem istrskem kmetu smisel in navdušenje za splošno in enako volilno pravico, to pomeni, da je bil naš kmet v nasprotju z italijanskimi veleposestniki in trgovci nujno na levici.

Prihod Italije je te razmere v temelju izpremenil. Domači Lahi so dobili spet v roke politično oblast in so jo izkoristili zato, da izboljšajo svojo sebnost in gmojni položaj. Tako se je spet začel oni proces, ki je trajal iz 70-ih let prejšnjega stoletja do vojne, toda sedaj v obratni smeri. Kmet je začel izgubljati zemljo. Začela so se zopet ustvarjati veleposestva, to pa v mnogo hitrejšem tempu, nego so kdajkoli prej nastajala. Vzrok temu ni samo to, ker je današnje gospodarsko življenje bolj zamotano, ampak spada med vzroke tega pojava ves današnji gospodarski sestav Italije. V Italiji ima veleposestvo prednost, saj po najnovejših statist. spada tam 46% vse zemlje v veleposestniško last. Vsako tako posestvo meri nad 100 hektarjev. Mali posestniki imenujejo samo 23% celotne površine svojo lastnino in je ta razdeljena med 2.314.374 lastnikov, medtem ko znaša število takezvanih srednjih posestnikov (od 10 do 100 ha) 151.584, kar pomeni, da v Italiji ne pride od vse ob-

delane zemlje na malega posestnika niti četrtino. Naš mali kmet v Istri pa je v celoti manjši posestnik s povprečno 3 ha zemlje.

Ta mali posestnik v Istri in ostali Julijski Krajini je začel zdaj iznova izgubljati zemljo. V tej novi neenaki borbi pa se je pojavil tudi nov činitelj, to je — banka. Banke so prevzele vloge nekdanjih italijanskih veleposestnikov. Banka kot davčni zakupnik postane lastnik zemlje. Marsikje prodajajo kmetško zemljo na dražbi, če je to banki v prid. Tako je bilo lani v Julijski Krajini na dražbi prodanih 690 kmetij za dolg 16.455.371 lir, 6 izmed teh pa je obremenjen val dolg samo v iznosu od 100 do 1000 lir. Banka pa je prodala kmetije samo v okolnostih, ko ji je kupčija nudila dobiček. V večini drugih slučajev pa se je na kmetijo vknjižila v tako visokem iznosu, da je kmet-lastnik postal njen brezpraven suženj. Na ta način dela kmet za banko. Postal je kolon, kakor so pač kmetje v Italiji.

Ta naš kmet se poskuša rešiti tudi z intenzivnim gospodarstvom. Dela s stroji in uporablja umetna gnojila, drugod pa zopet skuša uveljaviti kitajski način pridelovanja žitaric. Ne pomaga mu pa niti eno niti drugo. Dohodki kmetij v nobenem primeru ne krijejo davkov in obresti za dolgove. Radi tega kmet brez rešitve pada vedno niže in niže, kajti dokler so obresti za dolgove in davki višji od dohodkov, bo kmet ostal suženj in samo odvisen od milosti bank, doklej sme ostati na svojem posestvu.

Zato proti kriku in širokim gestam naših zapadnih sosedov lahko samo naglasimo in ugotovimo žalostno dejstvo, da je naš kmetški narod, ki je imel nekdanj svojo močno narodno organizacijo, danes obubošan in zaslužjen in dela na svoji zemlji samo še kot delavec, slepo odvisen od svojega gospodarja-bankirja. V tem stanju, ko ni zanj z nobene strani pomoči, nas ne sme presenečati, če nekdanj gospodarsko, socialno in kulturno visoko stoječi kmetški živelj pada vedno globlje in globlje. Odgovornost za ta propad pa prevzemajo pred zgodovino oni, ki so ga povzročili.

Damijan Velčev, organizator velike zarote v Bolgariji, kateri je nameraval s silo odstraniti kralja in vlado. Sedaj je v Soliji zaprt.

Zadruga in nova uredba o zaščiti kmetov

Člen 4. nove uredbe o zaščiti kmetov z dne 5. oktobra t. l. določa, da predpisi te uredbe ne veljajo za terjatve kmetijskih zadrug in njihovih zvez, temveč veljajo predpisi, ki jih določajo zveze zadrug in jih odobri kmetijski minister. Predpisov te uredbe se poslužujejo kmetje, zadolženi pri zadrugah, lahko samo v primeru, da jim to odobri zveza zadrug.

Kakor vidimo, veljajo za zadruga in njihove dolžnike lahko določila, na podlagi katerih so zveze zadrug letošnjo spomlad sestavile poseben odplačilni načrt. Toda, ker je prejšnja uredba razveljavljena, bodo morale zveze zadrug pač sestaviti nov odplačilni načrt, odnosno predlagati ministru za kmetijstvo, da odobri dosedanjega še enkrat, tako, da bo veljal tudi po novi uredbi.

Brez dvoma bodo zadruga, oziroma njihove zveze šle do skrajnosti na roko zadolženim kmetom, upoštevaje pri tem tako težke gospodarske razmere, kakor tudi intencije zakonodavca. Seveda pa bodo mogle zadruga nuditi ugodnosti zadolženim kmetom v škodo upnikom - vlagateljem samo v toliko, v kolikor bodo upniki na to pristali, odnosno, v kolikor jim bo država povrnila nastalo škodo. Tu bi prišle predvsem v poštev nizke obresti in odpisi dolgov, ki jih predvideva uredba za odnose med kmeti in zasebnimi upniki ter nezadružnimi denarnimi zavodi.

Mrlič ob železniški progi

Ko je ondan zjutraj stopila žena posestnika Lipoglavška, stanujoča v bližini železniške proge v Vižmarjih blizu kolodvora po opravkih na stezo poleg železniškega tira, je naenkrat vsa prestrašena obstala. V polmrazu — ura je bila šele 5.30 — je opazila pred seboj na tleh okrvavljeno truplo neznanega moškega z zvežajočo rano na iglavi. Preplašena ženska je nemudoma odhitela na bližnjo čuvajnico in poklicala čuvaja, s katerim sta odšla nazaj na kraj dozdevne nesreče. Mrtvec je bil okrog 50 let star mož in precej čedno obleden.

Čuvaj je takoj telefonično obvestil kolodvor v Ljubljani in orožnike v St. Vidu. Ti so kmalu prišli na mesto in ugotovili po dokumentih, ki jih je imel mrtvec pri sebi, da gre za 54 let starega zidarskega mojstra Franca Homarja iz Kamnika. Po raznih okoliščinah sodeč, se na progi ni pripetila nesreča, marveč se je Homar končal življenje. Možu se je skoro gotovo omračil um in je usodni korak storil v duševni zmedenosti. Truplo so dopoldne prepeljali v mrtvašnico v St. Vidu in obvestili Homarjeve svojce v Kamniku. Ti bodo truplo najbrže prepeljali domov in pokopali očeta na domačem pokopališču.

Kako preprečiti vojno?

General Friedrich Holm, član kraljevskega Jahtkluba v Kodanju, je poslal Društvu narodov leta 1928 načrt, kako preprečiti vojno. Holm je rekel, da mu je pomagal sestaviti načrt polkovnik House (reci: Haus), znani sodruknik rajnega prezidenta Wilsona. V pismu, ki ga je pisal House Holmu, pravi, da bi bila vojna nevarnost enkrat za vselej odstranjena, če bi vsi narodi sveta odobrili njegov načrt. V načrtu generala Holma je bil formuliran zakon, ki naj bi ga Društvo narodov priporočilo vsem svojim članom. V zakonu je bilo rečeno, naj vsak narod, ki se odloči za obrambno ali napadalno vojno, v 10 urah po vojni napovedi ukrene sledeče:

Ker odgovorni činitelji vsake države, ki so zapletli državo v vojno, niso več vredni zavzemati svojih mest, morajo biti takoj po vojni napovedi mobilizirani. To se nanaša na vodje in prezidente ter na vse njihove moške sorodnike od 16. leta, dalje na vse državne uradnike, vse častnike in člane vlade in parlamenta, ki so glasovali za vojno. Vse je treba takoj uvrstiti v pehoto in sicer v napadalne kolone, ali pa jih poslati na podmornice. Vsi morajo takoj prvi dan na bojišče. Z njimi morajo iti tudi vsi duhovniki, ki niso nastopili proti vojni.

Ženske vseh dostojanstvenikov, ki jim bo dana čast boriti se v prvih vrstah za svoj narod, je treba takoj poslati kot navadne usmiljenke v bolnice in sicer po možnosti na bojišče. Kakor žene, tako izgube tudi moške za časa vojne pravico do povišanja, odlikovanja ali odškodnine za kakršnakoli junaštva ali zasluge.

Zakon naj bi dalje določal, da mora v vsaki vladi sedeti minister miru, ki naj vodi vojno tako dolgo, dokler ne bodo oni, ki so za vojno odgovorni in ki se bore za svojo domovino na bojiščih, nadomeščeni na način, ki ga vsaka država sama določi. Kot jamstvo, da se bo ta zakon strogo izvajal, če pride do vojne, naj bi se v vsaki državi organiziralo in do zob oborožilo 5000 moških volilcev, ki naj bi kralja ali prezidenta, če treba, z orožjem v rokah prisilili, da bi vse določbe tega zakona striktno izvajal in da bi stopil torej tudi sam v prednje vrste borcev za svojo domovino.

O sredstvih in ukrepih, ki bi preprečili v bodoče vsako vojno, se je že mnogo razpravljalo. Vsi narodi, ki čutijo na svoji koži strašne posledice zadnjega svetovnega klanja, si prizadevajo preprečiti v bodoče vsako vojno nevarnost. Toda doslej še nihče ni predlagal tako pametnih ukrepov, kakor jih predlagata general Holm in polkovnik House. Prepričani smo, da bi bila nevarnost novega klanja res enkrat za vselej odstranjena, če bi države pristale na ta predlog. Žal se pa tiče osnutek zakona omejenih vojaških dostojanstvenikov in onih činiteljev, ki v vsaki državi vedre in oblače in ki ostanejo v primeru vojne lepo doma. Zato je malo upanja, da bi se ta sijajna ideja uresničila.

Naročajte Kmetški list!

Marijana Zeljeznova-Kokalj:

Naš kralj

Izven naših mej,
tja čez morje sinje
je vodila Te ljubav,
kralj, za nas.

Marseille! Marseille!
V ta mrki, strašni čas
je jeknil strel.
In ti si zgrudil se krvav...
Zločinec smel,
pretrgal Tebi je korak
in padel si junak...

In čez morje sinje
v senci črnih bil zastav
si vrnil se domov...
V žalost dom si svoj ogrnil,
narod pa ni upa zgubil,
kralju Petru je obljubil,
da le Tvoje hodil bo stopinje,
ki si jih pokazal mu,
ko si šel kot kralj miru
v Francijo čez morje sinje...

Spomenik kralju Aleksandru na Pohorju

Danes je bil na slovesen način odkrit in blagoslovljen spomenik kralju Aleksandru I. Zedinitelju na Pohorju nad Pohorskim domom in Mariborsko kočo. Kljub dvomljivemu vremenu se je zbralo ob spomeniku, zagrnjenem z velikimi trobojnicami, veliko ljudstva. Ob pol 11. je zastopnik prevz. knezoškofa kanonik dr. Ivan Žagar bral sv. mašo ob lepem petju pevskega zbora. Nato je predsednik odbora profesor dr. Dolar s primernim nagovorom odkril spomenik in se zahvalil vsem, ki so omogočili njegovo postavitve. Spomenik ima obliko piramide, v katero je vridana bakrena plošča z napisom:

Marseille, 9. oktobra 1934.

Čuvajmo Jugoslavijo!

Nato je godba »Drava« zaigrala državno himno. Lepo in globoko zasnovan govor je govoril dr. Tominšek za Slovensko planinsko društvo.

Vse vprašuje

kje vdobim lep moderen
klobuk ali čepico

Najnovejše oblike, prvovrstne kakovosti pri
MIRKO BOGATAJ, Ljubljana Stari trg 14

Nova uredba o kmetški zaščiti

Tri kategorije dolžnikov — Odškodnina upnikom bo določena s posebnim zakonom

Z novo uredbo o razdolžitvi kmetov so hoteli to pereče in silno zamotana vprašanje pri nas končno rešiti. Uredba se ravna po načelu individualne zaščite. Razteza se na tiste kmetovalce, ki so bili zaščiteni že z uredbo iz leta 1932.

O uredbi sami smo spregovorili v posebnem članku. Tu podajamo glavne določbe.

Kakor rečeno, deli uredba dolžnike v tri kategorije (skupine, stopnje).

I. kategorija 20 % obremenitev imovine

Med tem, ko so z dolžniki po stari uredbi bili enako ravnali, se po novi uredbi tretirajo individualno in se dolžniki delijo v tri kategorije, in sicer v razmerju višine dolgov do vrednosti njih imetja. V prvo kategorijo spadajo dolžniki, katerih dolgovi ne presegajo 20 % od sedanjosti vrednosti njih imovine. Za te dolžnike velja odplačilna lestvica iz stare uredbe, po kateri se dolgovi odplačajo v dvanajstih letnih obrokih po 4 in pol obresti. Upniki dolžnikov iz te kategorije lahko pri sodišču zahtevajo skrajšanje odplačilnih rokov do šestih let, v kolikor dokažejo, da morejo dolžniki odplačati dolgove tudi v krajšem času.

II. kategorija 20—50 % obremenitev imovine

V drugo kategorijo spadajo dolžniki, katerih dolgovi znašajo 20 do 50 % od vrednosti njihovega sedanjega premoženja. Tudi za te dolžnike velja ravno tako omenjena odplačilna lestvica. Toda če dolžnik dokaže, da ne more iz svojih dohodkov odplačevati dolgov po tej lestvici, more tudi on pri sodišču zahtevati poravnavo s svojimi upniki, in sicer v pogledu zmanjšanja glavnice dolgov, kakor tudi v pogledu zmanjšanja obresti in sicer od 4 in pol na 2 %, kakor tudi v pogledu podaljšanja odplačilnega roka največ do 25 let.

III. kategorija preko 50 % obremenitev imovine

V tretjo kategorijo spadajo dolžniki, ki so zadolženi preko 50 % od vrednosti njih premo-

ženja, to pomeni, da se kmetški dolgovi spravijo na polovico njih vrednosti. Tudi ti dolžniki morejo zahtevati in dobe od upnikov iste olajšave, kakor dolžniki iz druge kategorije.

Za odpis dolgov v višini preko 50 do 80 % od vrednosti dolžnikovega imetja se bo odredila s posebnim zakonom pravična odškodnina upnikom, ki jo bo plačala država.

V uredbi se nahaja nova odredba, po kateri dolžniki lahko plačajo ali pribijejo svoje dolgove s hranilnimi vlogami, in sicer 80 % od iznosa dolgov, 20 % pa morajo plačati v gotovini. Pribijanje dolgov se more vršiti s hranilnimi vlogami pri istem denarnem zavodu, ki mu dolžnik dolguje, kakor tudi z vlogami zavodov, pri katerih se menice nahajajo v reeskontu. Nadaljnja novost naredbe je ta, da bodo Narodna banka, Agrarna Privilegirana in Drž. Hipotekarna banka v svojem delokrogu iznesle odločbe o olajšavah tistim svojim dolžnikom, na katere bi se nanašala ta uredba.

Zaščiteni so tudi kmetje, ki so se zadolžili z nakupom zemlje

V uredbo so vnešene tudi odredbe o zaščiti tistih kmetov, ki so se zadolžili za nakup zemlje in zaradi tega prišli v težak gmojni položaj. Prvi obrok odplačevanja dolgov po tej uredbi pade na 15. november 1936.

Obresti za čas od 16. XI. 1934 do 15. XI. 1935 leta se bodo priračunale glavnici dolžnika. To je napravljeno zaradi slabe letošnje letine in iz razloga, da bi se dobilo dovolj časa za dokončno sodniško postopanje po tej uredbi. Samo v primeru, če so dolgovane obresti bile plačljive že 15. novembra 1934 pa odložene do 1. oktobra t. l., potem se morajo te plačati do 15. novembra t. l.

Pri donošenju nove uredbe se je predvsem upoštevalo sedanje plačilne zmožnosti kmetov, obenem pa tudi to, da bodo zaščiteni tudi interesi upnikov denarnih zavodov in njihovih vlagateljev.

Rešujoč definitivno vprašanje kmečkih dolgov, se odstranijo obenem velike ovire za vzpostavitev kmečkega kredita in za ozdravljenje gospodarskih razmer pri nas.

K novi uredbi

Končno smo torej dobili težko pričakovano uredbo o kmetški zaščiti. Izvlečke iz te uredbe objavljamo na drugem mestu, tu naj pa samo ugotovimo, da vprašanje celotnega problema tudi s to uredbo še ni rešeno. Poleg nekaterih važnih zboljšanj vsebuje uredba tudi zelo kočljive določbe in precej nejasnosti.

Velik napredek pomenijo določbe o ugotavljanju, kdo je zaščiten kmet in pa določbe o delnem odpisu dolgov onim, ki jih ne bodo mogli v celoti plačati. Največje nepravilike je povzročala doslej okoliščina, da so politična oblastva v treh instancah lahko presojala, komu gre zaščita in komu ne, kar je cela leta zavlačevalo rešitve. Odslej pa bo že v drugi instanci razsojalo prvostopno sodišče, ki bo gotovo ekspeditivnejše. Še večjo ugodnost pa pomeni možnost poravnave, saj že samo visoka obrestna mera v prejšnjih letih, kakor tudi pred vsem indeks cen, ki je za kmetijske produkte nazadoval za polovico in čez, dokazujeta, da so prezadolženi vsi kmetje, katerih imetje je bilo ob nastanku

zadolžitve obremenjeno čez polovico tedanje vrednosti.

Kakor lahko pozdravimo možnost poravnave oziroma odpisov, tako na drugi strani vzbuja resno skrb vprašanje, kdo bo upnikom, zlasti denarnim zavodom, ki so posodili tuj denar, povrnil poravnalne kvote. Uredba sicer določa, da bo država s posebnim zakonom poskrbela za odškodnino upnikom, vendar ni še niti zakona, še manj pa so znana sredstva, da bi mogli presoditi, če in v koliko se oškodovani upniki lahko zanesejo na državno pomoč. Ta negotovost utegne povzročiti med upniki močno razburjenje, saj doživljajo udarce krize tudi oni in nimajo torej nič več za izgubiti. Pričakujemo, da vlada s tem računa in da bo takoj izdala obljubljeni zakon ter poskrbela tudi za potrebna gmojna sredstva, tako da ne bo zaradi rešitve dolžnika upropaščen upnik. Zlasti velja to za denarne zavode, ki niso posojali svojega, temveč tuji denar, v prvi vrsti prihranke malih ljudi, katere jo treba za vsako ceno ponovno zavarovati.

Bolna mladina

Naravno je, da med rodom, ki tako rekoč šele vstopa v življenje, in med onim, ki se od življenja skoraj že poslavlja, obstojajo razlike v gledanju in ocenjevanju raznih življenjskih vprašanj.

Nikakor pa ne moremo niti odobravati niti razumeti pojava, ki vedno bolj pogosto razburja javnost. Kakor hitro namreč danes mladim ljudem ne gre vse po volji, vržejo puško v koruzo in se poslove od življenja.

To je rana naših dni, ki zahteva resnega prevdarka in močnega zdravila. Starejši rod naj po eni strani premisli, če ni morda proti mladini preveč ozkosrčen, po drugi plati pa naj skuša mladim na podlagi lastnihkušenj olajšati današnje hrapavo pot skozi življenje. Kako? Treba je z besedo, vzgledom in dejanjem vlitimladim ljudem vero v uspeh in **moč odpovedi**. Treba jim je pojasniti, da ni junak in zmagova-

lec tisti, ki ob prvi nevšečnosti reče: »Pa nočem več! Pa nič!« — ampak tisti, ki veruje, da »Ni izgubljeno, kar ni danes doseženo«.

Preseneca nas, ko vidimo, da mladina, pokolenje rodu, ki je junaško premagal strašno dobo svetovne vojne, nima v sebi toliko moči, da bi premagala ali prebolela neznatno ljubezensko oviro. Zato je nujno vprašanje:

»Zakaj tako?«

— Zato, ker smo ti naši mladini lagali, ker smo ji prikrivali resnico in jo hoteli imeti za zabavno igralko svojih mrkih dni.

Glavna dediščina, ki jo mladina od nas lahko zahteva, je odkritosrčnost. Ako ji te ne damo, smo ji spodrezali temelj in jo vrgli v življenje kot slepeca na pot ob prepadu.

Gorje pa rodu, ki bi moral s tako obremenitvijo oditi v zgodovino!

Zrcalo našega časa

Zablode, uboji, po begi in samomori

Nič tako bridko in tako golo ne kaže žalostne slike naših dni kakor vsakodnevna poročila o najrazličnejših zablodah.

Otroci uhajajo z doma, otroci kradejo, otroci vlamljajo. Mladi ljudje, skoraj otroci, si segajo po življenju.

Vse to so pojavi, ki navdajajo človeka z grozo. Mrti en narod smo, v primeri z drugimi

Bil sem na policiji priča nešteti prizorov in zasliševanj, po sodnih dvoranah sem skušal s srcem prisluhniti kopici malih žaloiger, ki pomenjajo mlademu življenju začetek konca.

In kaj sem videl in slišal?

Pred svojo vestijo in pred narodom moram naglasiti, da sem kot temelj vsem zablodam ugotovil vselej isto skupno mater, ki ji je ime: **Beda!**

To je pošast, ki ima sto tisoč obrazov, to je zmaj, ki ima nešteto glav in žrel. Lahko je soditi po pisanem zakonu, lahko je postavljati paragrafe po najmodernejših evropskih vzorcih, težko pa je živeti s praznim želodcem, težko je gledati bolno mater, ki ji za priboljšek ne moreš dati niti požirka tople juhe, medtem ko vidiš, da se drugje z zlakom in dragulji odevajo — vlačuge.

To je dejstvo in to dejstvo nam rodi mladoletne zločince in izgublence. Tega gorja ne bomo odpravili z nobenimi še tako dobro mišljenimi nauki. Tu ne pomaga znanost in ne sila. To je bolezen, ki jo bo premagalo eno samo zdravilo: Umevanje in iz tega izvirajoča nesebična ljubezen do trepeh.

Za vse znamo najti sredstva, za vse je denar. Nikdar pa ni sredstev za to, da bi rešili naše mlade kali, ki po predmestjih in po ilovnatih bajtah propadajo. Imamo družbe in društva, ki so tako prokleto narodna, da se človek krivi iz samega spoštovanja pred njimi. Imamo akcije, ki oznanjajo božjo pravico in ljubezen ter napovedujejo prerocije v Kristusu.

Vzlic tem družbam, društvom in akcijam pa je ostala še vedno živa kričeča resnica, da oče številne družine s težkim delom zasluži celih

V severozahodni Indiji so se domača plemena uprla angleški nadvladi. Močne angleške čete s tanki so upor brutalno zatrle. Pri prelazu Nahakki so domačini vendar izvabili 130 Angležev v past in jih do zadnjega moža poklali. Slika kaže angleške vojske na konjih ob indijski meji

komaj skromna narodna družina. Vsakega poe-
dinea je škoda, vsako naše življenje, ki se nam
brezplodno izgubi, pomeni za nas nezaceljivo
rano.

Hudo je, ako propadajo stari. Še stokrat hujše pa je, ko moramo ugotoviti, da nam propada mladina. Tam nas tolaži misel, da je človek pač v življenjskem boju podlegel, tu pa niti te tolažbe ni. Saj ti ljudje življenjskega boja niso niti začeli!

Naj bo človek še tako koščten in brezčuten, se mora vprašati: Kje je vir gorja? Kaj je vzrok, da otroci počenjajo reči, ki so sicer prihranjene samo duševnim bolnikom in izvržkom človeškega rodu?

Dolge mesece sem opazoval in gledal in poslušal, preden sem si upal spregovoriti o tem.

**Italijanski diktator B. Mussolini, kateri namera-
va od navdušenja posetiti sam bojišča v Afriki**

Din 175 na urol! To celo pri delu, ki niti ni stalno in je omejeno samo na določen letni čas.

Vzlic društvom in akcijam ostane resnica, da kmet ne dobi za svoje pridelke niti približno tistega zneska, kolikor stanejo njega. Da bi kaj računal za delo, na to ne sme misliti.

Gouverner Eritreje, general De Bono, vrhovni poveljnik italijanske vojske, ki prodira v Abesinijo

Vzlic društvom in akcijam pustimo ljudi, ki so mladost — najdragocenejši kapital — vložili poleg vseh drugih žrtev v študije, — pustimo jih propadati na cesti brez dela in brez kruha.

Tukaj je vir gorja, tukaj je bolnišnica. Samo tisti, ki bo z vso dušo stopil semkaj in začel zdraviti, samo tisti ima pravico do javnega dela. Ne bomo vprašali po receptu, odkod je in kakšen je. Za nas je glavno, da bo uspešen.

Kdor tega ne more in ne zna, naj izgine. Dovolj je bridkosti, zato nočemo, da bi nas kdo poleg vsega hudega krmil še z — lažmi.

Teden domače politike

V notranji politiki traja še nadalje »suha doba« in se ta teden ni zgodilo nič važnega, gotova pa ne nič takega, kar bi se kakorkoli tikalo slovenskega kmeta.

Vse stranke se pridno gibljejo in njih posamezni predstavniki prirejajo shod za shodom.

Združena opozicija

je poleg drugih shodov imela te dni važno konferenco na stanovanju Večeslava Vilderja. Pojasnil o vsebini razgovorov Vilder ni hotel dati. Naglasil je samo, da so se razgovarjali o važnih vprašanjih. Podrobneje poročamo o shodih in razgovorih ter zborovanjih združene opozicije na 2. strani v posebnem članku.

JRZ

Je imela takisto važno širšo konferenco v Kragujevcu. Govoril je bivši minister Mihajlo Trifunović o programu stranke in pozival radikale, naj bodo složni.

114 abv. 1, 1/2 in 2000

Po vseh znakih sodeč, tudi za prihodnji teden v domači politiki še ni pričakovati nobenih važnejših dogodkov.

Kmetska mladina

Borejci v Prekmurju

Gotovo se bo čudno zdelo tovarišem in tovarišicam v ostalih krajih, da se oglašamo mi, prekmurški fantje in dekleta. Saj se smatra Prekmurje za najbolj zaostalo pokrajino. Naši ljudje so resnično nezaupljivi in iz teh razlogov se tudi kmetska mladina ni podajala v javnost. V zadnjih časih se je tudi to spremenilo in smo spoznali za največjo potrebo, da se kmetski fantje in dekleta lotimo svojih zadev. Kakor smo že po nekaterih drugih krajih, smo si tudi v Borejih ustanovili Društvo kmetskih fantov in deklet. Ker še nismo imeli pri nas nobenega društva, zato tudi nismo vajeni tega dela. Z dobro voljo

Agilno Društvo kmetskih fantov in deklet v Gotni vasi pri Novem mestu je priredilo v nedeljo dne 22. p. m. lepo uspelo tekmo kolesarjev. Slika nam prikazuje kolesarje-tekmece na cilju. Prvenstvo pri tekmi je odnesel tov. Franc Medvojšek iz Blance pri Sevnici. Dirko je vodil tov. Matko Jože mlajši.

bomo vse to premagali in se bomo potrudili za napredek kmetske mladine. Saj je društvo v naših rokah, zato nam bo še lažje delovati. Izvolili smo si naslednji pripravljalni odbor: Fr. Flisar, Evgen Gomboc, Matija Gjergjek, Franc Gomboc in Karol Benčec. Društvo ima sedaj 95 članov. Delovali bomo z naprejem po geslu: »V boj za kmetsko pravdo!«

Orla vas

Naše Društvo kmetskih fantov in deklet je priredilo poučen izlet v Hudo luknjo pri Velelju. Ta podzemna jama je bila šele pred kratkim odprta in je zelo zanimiva. Na ta način spoznavamo svojo bližnjo in daljno okolico in naše prirodne zanimivosti, kar tudi brez dvoma spada k izobraževalnemu delu našega kmetsko-mladinskega društva. V bodoče bomo pa pričeli z izobraževalnim delom v društvenem delokrogu.

Prigorica pri Ribnici

Pri nas smo se začeli zanimati za ustanovitev Društva kmetskih fantov in deklet, katerega smo do sedaj zelo pogrešali. Mi kmetski fantje in dekleta nismo imeli nikjer nobene prilike, da bi se vzgajali in izobraževali. Z novim društvom bo dana prilika vsem, ki so trpeli pomanjkanje in bili zanemarjeni ter tudi od vseh zapostavljeni. Tudi mi smo spoznali veliko resnico, da se moramo z lastnimi močmi boriti za svoje pravice, ker je resničen pregovor: »Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!«

Bohinjska Češnjica

Tukajšnje Društvo kmetskih fantov in deklet priredi v nedeljo, dne 13. t. m. konjsko dirko in trgatav grozdja v prostorih Gasilnega doma v Češnjici. V slučaju slabega vremena bo dirka

odpadla. Vse prijatelje kmetskega gibanja vabimo na našo prireditev, da bomo v javnosti glasno izpovedali naš cilj, ki je: Za pravico in svobodo kmetskih ljudi!

Mirna peč na Dolenjskem

Društvo kmetskih fantov in deklet v Mirni peči prav agilno deluje. V nedeljo 29. septembra t. l. smo imeli predavanje o kmetijstvu in živinoreji. Predaval je okrajni kmetijski referent g. Franc Malasek iz Novega mesta.

Preteklo nedeljo, dne 6. oktobra pa smo priredili spominsko svečanost s predavanjem o blagopokojnem kralju, da se tako oddolžimo spominu Viteškega kralja Zedinitelja. Predavatelj iz Novega mesta nam je v lepih obrisih predložil delovanje blagopokojnega kralja za našo kmetsko državo Jugoslavijo. — Obema predavateljskima smo za trud prav iz srca hvaležni.

Ustanovili smo tudi društveno knjižnico, ki bo nudila našim kmetskim fantom in dekletom mnogo raznovrstnega berila, ki ga rabijo za svojo izobrazbo. Poset knjižnice najtopleje priporočamo!

Blasnikova „Velika Pratika“ za leto 1936

je izšla in se dobiva pri založniku, tiskarni
**J. Blasnika nasl., Ljubljana,
Breg 10 in v vseh večjih trgovinah**

Ta naš najstarejši slovenski ljudski koledar je res praktičen in zanimiv. — Zato ga hoče imeti leto za leto vsaka slovenska družina. — Letos mu je dodana še večbarvna reprodukcija lepe slike „POKLON MODRIH“

Žerovnica pri Cerknici

Malokdaj je slišati kako novico iz vasi Žerovnice, katera leži 8 km oddaljena od trga Cerknice. Malokatera vas stoji na Notranjskem, ki bi pokazala toliko sloge ter vzajemnega dela vaščanov, kakor naša vas. Večina vaščanov se bavi s poljedelstvom, gozdarstvom, z vožnjo lesa na žage in železniško postajo Rakek. Od prodaje in vožnje lesa Ložka dolina ne zasluži toliko, da bi imela pošteno plačano delo, temveč je to v resnici kuluk lesnim podjetjem. Edini dober vir dohodkov prinaša lomljenje in vožnja gramoz na banovinske ceste. Pretekli teden je začel sreski cestni odbor pa zaslugi odbornika g. Remžgarja izboljševati banovinsko cesto II. reda — čez vas, ki se vije preko Gorenjega jezera v Ložko dolino. Izravnal bo teren pri Gasilnem domu, znižal klance na koncu vasi, vpeljal kanalizacijo ter celo cesto popravil. Da ima vas smisel za napredek, priča najbolj obstoječa zavarovalnica za govejo živino in kmetijska podružnica. Le nekaj je, kar ni prav, namreč to, da vlada v omenjenih organizacijah mrtvilo in zastoj. Več idealizma naj bi imeli pred očmi voditelji omenjenih organizacij. Dvajsetsto leto obstoječa Gasilska četa ima v načrtu povečanje gasilnega doma in napravo prosvetne dvorane. Da vlada med vaščani lepa sloga priča dejstvo, da je 43 fantov in deklet vpisanih v prosvetno-kulturni organizaciji »Društva kmetskih fantov in deklet« Grahovo, katero je meseca julija priredilo veliko tekmo žanjic z mladinskim zborovanjem in vrtno veselico na vrtu g. Remžgarja. Ljudstvo ceni pomen delovanja »Društva kmetskih fantov in deklet«, zato se je udeležilo prireditve in zborovanja v izredno lepem številu.

Pohvale vredno je tudi postopanje vaščanov ob priliki glasovanja za občni blagor naroda, ko so vsi kot en moč opravili državljansko dolžnost za idejo »kmetstva«, katera je edini pravilni kažipot za doseg ciljev srečnejše bodočnosti naše kmetske države kraljevine Jugoslavije.

Kmetski fant.

„Domoljub“

poroča vedoma neresnico, ko v uvodnem članku št. 39 od 25. septembra t. l., v katerem piše, da mora slovenski kmet »kupovati zase potrebno žito precej dražje nego bi ga dobil brez te Pucelj-Kramerjeve rešitve. Okroglo 100 milijonov dinarjev je stalo Slovenijo to in tako reševanje.« Vsi, ki zasledujejo javno delo v naši državi, vedo, da je vlada po novemberskih volitvah 1931. leta, pri kateri sta sodelovala Pucelj in Kramar, kot svoje prvo delo izvršila odpravo uredbe o žitnem monopolu, katero ima v mislih Domoljubov uvodni članek. To je resnica in Domoljubu je to dobro znano. Vendar govori neresnico. Katoliški list in na podlagi krščanskih načel. Kako pravi katekizem?...

Novice

★

V Gorici je 60letni viničar Andrej Šeruga premikal sode v kleti. Po nesreči mu je sod, poln vinskega mošta, zdrknil na roko in mu poabil nekaj prstov.

V Orešju je padla s kolesa soproga civilnega geometra ga. Ivanka Götzl. Pri padcu ji je počila lobanja. Z rešilnim avtom so jo prepeljali v ptujsko bolnišnico, kjer se je zavedla šele naslednji dan. Doslej je še vedno v nevarnosti njen življenje.

V Pragi je umrl priznani naš kipar g. Alojzij Gangl v visoki starosti 75 let. Pokojnik je bil doma iz Metlike in je bil stric našega znanega sokolskega prvaka Engelberta Gangla. Kot umetnik se je rajni uveljavljal tudi pri nas. Najbolj znano njegovo delo je Vodnikov spomenik v Ljubljani. Proslavil pa se je pokojni umetnik tudi izven mej naše domovine.

V Babinem polju je padel pod voz kolar Stanislav Troha. Pri tem mu je šlo kolo čez nogo ter mu jo zlomilo. Poškodovanec se zdravi v ljubljanski bolnišnici.

Na Selu pri Vodichah se je tesar Janez Zupan med delom vseknil s sekuro v nogo in je moral tudi iskati zdravniške pomoči v ljubljanski bolnišnici.

Na Dolgem vrhu v občini Lapanje pri Poljčanah je neka posestnikova hči povila živo deklenco, ki pa je zaradi nepravilnega ravnanja kmalu po porodu umrla. Nesrečna mlada mati je nato tri dni skrivala otroka doma. Šele tretji dan je trupelce položila v krsto in ga sama odnesla na pokopališče v Lapanje, kjer ga je tudi zakopala. O vsem tem ni nikogar obvestila in so začeli ljudje govoriti, da je vrgla otroka svinjam. Za slučaj so se jeli zanimati orožniki, ki so nezakonsko mater zaslišali ter obvestili pristojno sodišče, da je odredilo izkop in obdukcijo otrokovega trupla. Komisija je ugotovila, da je otrok umrl zaradi izkrvavitve, ker se z njim ni pravilno postopalo. Mater zadene krivda v toliko, ker ni poklicala babice. Izgovarja pa se, da je ponoči klicala mater na pomoč, da pa je njena mati gluha in ni pravočasno slišala klicev.

V Stranichah pri Konjicah je pes ogrizel in hudo poškodoval zlasti na prsih Nežo Beve, ki se mora zaradi rane zdraviti v bolnišnici v Mariboru.

Iz Pirešice pri Kostanjevici je doma mesarski pomočnik Rudolf B., ki je na Glavnem trgu v Mariboru ukradel iz žepa neki gospe denarnico z važnimi listinami. Nepridiprava je po nekaj dneh prišla policija. Skrajja je fant tatvino tajil, ko čeno jo je pa priznal in so ga že izročili sodišču, kjer prejme zaslužen nagrado.

V Ptujju je podžupan Pavel Pirih v sredo 2. t. m. podal ostavko na svoj položaj. G. Pirih je bil podžupan že izza leta 1926.

V Ljubljani je na križišču Marijinega trga in Miklošičeve ceste neki kolesar podrl na tla gospo Marijo Rapotec, soprogo vozovnega nadzornika iz Celja. Pri padcu je gospa dobila resne notranje poškodbe in so jo morali reševalci prepeljati v bolnišnico.

V Črnomlju so neznani razbojniki te dni vlomili v poslovne prostore trdnice »Jugoles«. Okoli 4. ure zjutraj je nočni čuvaj opazil v poslovnih prostorih luč. Pogledal je skozi ključavnico in videl dva neznanca, ki sta si pred odprto železno blagajno pravkar delila denar. Čuvaj je takoj pohitel k svojemu tovarišu, nakar sta oborožena vrdla v blagajniški prostor, da bi prišla vlomilca. Vlomilca pa sta jima jo popihala skozi okno. Eden izmed njiju je trikrat ustrelil na čuvaja. Zadel pa je njegovega tovariša in mu s strelom nevarno ranil nogo. Sosedje so poklicali na pomoč orožnike, ki so jeli takoj zasledovati vlomilca. Doselej se jim še ni posrečilo, da bi ju bili prijeli. Roparja sta odnesla okrog 6.000 Din gotovine.

V Hočah je gorelo. Požar je izbruhnil v gospodarskem poslopiju posestnice Roze Pahičeve. Ogenj je bržkone nastal po neprevidnosti delavcev, nekateri pa sumijo, da ga je zanetila zločinska roka. Le hitri pomoči gasilcev se je zahvaliti, da ni požar zajel še drugih poslopij. Domačim gasilcem so požrtvovalno prihiteli na pomoč še oni iz Razvanja, Bohovca, Maribora, Pobrežja in Hotinje vasi. Gasili so do polnoči, ker je bilo sicer nevarno, da se ogenj razširi na vso vas. Škoda znaša 50 tisoč dinarjev in je le malenkostno krita z zavarovalnino.

Sreska sadna razstava v Kočevju

Združene kmetijske in sadjarske podružnice s sodelovanjem merodajnih činiteljev so priredile v času od 6. do 13. t. m. izredno poučno sadno razstavo v Kočevju. Priglasencev je bilo toliko, da je bivša kino dvorana hotela »Trste« premajhna za prevzem vsega sadja, ki je prispele na razstavo. Razstavljeno sadje naravnost očara vsakogar, ki razstavo obišče. Gotovo ni zlepa daleč na okoli toliko najrazličnejših jabolčnih vrst skupaj prinešenih kakor je na tej kočevski sadni razstavi. Za sadjarske strokovnjake predstavlja ta razstava pravi užitek, saj so tu zastopane ne samo naše domače, temveč tudi avstrijske, češke, nemške, južnotirolske in tudi ameriške sorte. Ugodna sadna letina je namreč omogočila, da so vse te zanimive sadne vrste tudi več ali manj prav dobro dozorele.

Sadna razstava v Kočevju nudi tudi iz trgoškega vidika zelo zanimivo torišče, kjer najde

vsak interesent vsa potrebna pojasnila, kje se ta ali ona jabolčna sorta v večji množini da kupiti. Agilen odbor pod vodstvom gg. ing. Štiglica, učitelja Peterlina, načel. kmet. podružnice Führerja, tajnika Roma, odbornikov Vaukena, Jonketa, nadgozdarja Nieseja in referenta Kopitarja, ki s požrtvovalnostjo sodelujejo na tej prekrasni sadni razstavi, je vsakomur vedno na razpolago s potrebnimi pojasnili, pa prav v vseh ozirih. Njim se mora samo častitati, kakor tudi vsem razstavljalcem, da je prireditelj tako lepo uspela. Pri otvoritvi razstave 6. t. m., kjer se je zbralo vkljub slabemu vremenu obilo občinstva, so bili navzoči tudi sreski podnačelnik g. O. Skale, referent za sadjarstvo kr. banske uprave g. Flego ter tajnik Kmetijske družbe g. Kafol, ki je posameznim sortam že prejšnji dan določil prava pomološka imena in imel popoldne na razstavnem prostoru za gospodinje zanimivo predavanje o domači porabi sadja. Za Kočevje predstavlja ta sadna razstava veliko pridobitev, kajti na njej se je postavila podlaga za uspešno gojitev pravih najboljših sort jabolk za ves srez.

Razglas

o plemenskih sejmih rodovniške govedi v l. 1936

Na osnovi § 35. zakona o pospeševanju živinoreje in po zaslišanju selekcijskih zvez vseh pasemskih okolišev odrejam, da se imajo vršiti v letu 1936, sledeči plemenski sejmi za selekcionirano rodovniško govejo živino.

1. Gorenjska cikasta (pinegavska) pasma: 15. maja v Kranju; 15. oktobra v Mengšu.
2. Ormoška cikasta (piegavska) pasma: dne 2. maja v Ormožu; 26. septembra v Ormožu.
3. Sivopšenična (pomorska) pasma: 3. aprila pri Sv. Juriju pri Celju; 3. novembra pri Sv. Juriju pri Celju.
4. Svetloisasta (simentalska) pasma: dne 25. aprila v Beltincih; 26. oktobra v Beltincih.
5. Dolenjska sivorjava (montafonska) pasma: 15. aprila v Velikih Laščah; 10. oktobra v Novem mestu; 22. oktobra v Velikih Laščah.
6. Slovenska bela (marijadvorska) pasma: 3. maja v Smartnem ob Paki; 25. oktobra v Mariboru.

Za slučaj, da pade določeni dan na cerkveni ali državni praznik, se obavi sejem na prihodnji delovni dan.

Nihče ni upravičen, da bi priredil razven tu

obavljenih še kakšne nadaljnje plemenske sejme.

Plemenske sejme vodi po začasnih sejmiskih redih od kraljevske banske uprave določeni živinorejski strokovnjak.

Razpis

Na banovinski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu se prične novo šolsko leto zimske šole, ki traja dve zimi po pet mesecev, začetkom novembra 1935.

Vsi učenci stanujejo v zavodu (internatu), kjer imajo vso oskrbo, sprejmejo se pridni, dovolj nadarjeni sinovi kmečkih starišev, ki bodo ostali po končanem šolanju na kmetiji.

Lastnoročno na celo polo pisane prošnje, kolkovane z Din 5.—, je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu najpozneje do 15. oktobra 1935.

Prošnji je priložiti: krstni list, domovnico, zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o navedenosti pri onih prosilcih, ki ne stopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, izjavo staršev, odnosno varuha (kolek 2 Din), s katero se zavežejo plačati stroške šolanja, obvezna izjava staršev ali varuha (kolek 2 Din), ki reflektirajo na banovinsko ali kako drugo štipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa da povrnejo zavodu sprejeto podporo iz javnih sredstev. Navesti je tudi točen naslov in zadnjo pošto.

Starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena osnovna šola.

Pri vstopu v šolo napravijo učenci kratek sprejemni izpit iz slovenščine in računstva, katerega so oproščeni absolventi dveh ali več razredov meščanske šole ali kake nižje srednje šole. Hkratu se preišče njih zdravstveno stanje po zdravniku zavoda.

Oskrbnina znaša do preklica od 25 do 300 dinarjev mesečno po premoženjskih razmerah prosilca in se plačuje mesečno naprej. Prosilci za banovinsko nižnjo mesto morajo položiti davčno ali občinsko potrdilo o velikosti posestva in višini letnih davkov z navedbo družinskih in gospodarskih razmer. Obenem pa naj zaprosijo za podporo še sreski kmetijski odbor. V prošnji je navesti, če je sreski kmetijski odbor že naprošen za podporo, oziroma je priložiti odobrovo izkazilo o višini prispevka.

Narodi in jeziki v Abesiniji

Abesinija ima sedem narodov, ki govorijo 150 raznih narečij

Težko se je spoznati v deželi, kjer žive narodi s 150 raznimi narečji. Ti narodi so večkrat menjali svoja središča in se mešali s sosednjimi narodi in rasami ter tako ustvarili čisto nove rase. Več stoletij pred Kristusom so prvi semitski osvojevalci iz plemena Sabejcev prodrli na visoko planoto južno od Nubije in tam osnovali etiopsko cesarstvo. V pokrajini Tigre in Samhar sta še danes v rabi dva jezika, ki sta močno podobna prvotnemu jeziku teh Sabejcev. Uradni jezik pa je danes v Abesiniji »amarignac«, to je jezik Amharcev, ki tvorijo gospodujočo raso.

Kakor se vidi, se je stari jezik obdržal v najprej zavzeti pokrajini Tigre in v obmorskih krajih. Sabejci so tako razširili in obogatili svoj jezik, da je postal nenavadno pester in ima obširno slovnico in abecedo. Abeceda obstoji iz 267 črk. Etiopski osvojevalci v dobi 3000letnega vladanja niso nikdar poskušali vsiliti svojega jezika podjarmljenim narodom, ker so ž njimi vedno postopali le kot s sužnji nižje vrste. Enako tudi abesinsko-koptska cerkev ni nikdar vršila v teh pokrajinah misijonskih poslov. Med semitske jezike je treba prištevati tudi jezik »hararič«, ki

ga govorijo samo v mestu Harar. Kljub temu, da je ta jezik prevzel precej arabskih besedi, je vendar ostal primeroma najbolj čist. Stari semitski jeziki so se obdržali samo še v Abesiniji. Pleme Bogo, ki živi v Eritreji, govori še svoj stari jezik, enako tudi pripadniki plemen Agau in Falaša. To so takozvani abesinski židje. Pleme Agau so prvotni prebivalci abesinskega severa. Strnjeno so naseljeni samo v pokrajini Lasta, drugod pa so pomešani z gospodujočim narodom in imajo po naseljih svoje posebne četrti. Vladajoča rasa jih šteje med ljudi nižje vrste. Pripadniki plemena Falaša so znani obrtniki in posebno cenjeni kovači.

Največji del abesinskega prebivalstva tvori pleme Gah. Prvotno so prebivali po obmorskih pokrajinah do Adenskega zaliva, kasneje pa so bili iz Somalije izrinjeni v notranjost in so zasedli južne predele ter v stalnih bojih osvojili zemljo do Tanaškega jezera in deloma še severno onkraj njega. Gali so si ustanovili več držav, ki so bile urejene včasih na monarhističnem včasih na republikanskem načelu. Galov je okrog 6 milijonov. Govore neki hamitski jezik, ki se deli v štiri glavne veje in nato v še veliko število narečij. Gali na severu v pokrajini Šoa so muslimani in se le težko sporazumejo s svojimi rojaki na vzhodu države, z onimi na jugu se pa niti ne morejo sporazumeti. Prodrli so do skrajnih zapadnih abesinskih mej, kjer je nekdanj takisto živelo hamitsko pleme Gongga in imelo svojo lastno državo. V tem kraju živi še kakih 40 narečij.

To so ostanki praprvtovnih prebivalcev. Imenoma naj navedemo plemeni Kafa in Mandžo. Ti dve plemeni sta najstarejša potrošnika kave na svetu. Praženo kavo meljejo, zmešajo z medom, starim maslom in izvlečki iz raznih korenin, na kar to gmofo kuhajo v glinastih loncih.

Na jugu so pomešani med seboj ostanki raznih narodov, ki so nekdanj bili gospodarji teh pokrajin. Tu sta semitski plemeni Gurage in Sidamo, ki sta zdaj mešani s Semiti in Mamiti in Buntui. Guragi so popolnoma prevzeli običaje Galov, vendar so moralno nad njimi. Tako je Guragom popolnoma nepoznana sifilida, s katero je sicer okuženih do 70 odstotkov Amharov. Na jugu in severu pokrajine Kafa prebivajo zamorska plemena. Zamorec je tudi precej v Ogadeni, vendar so precej pomešani s Somalijci.

Od podjarmljenih narodov so Gali mirni, vztrajni in delavni. Ti so najbolj konstruktiven element med vsemi plemeni Abesinije. Danaliji so staro hamitsko nomadsko pleme, po veri pa so muslimani. Tujce mrzijo in so ž njimi okrutni. Preden se Danalijec oženi, mora vsaj enega človeka ubiti. Zelja po ubijanju pri njih ne pozna mej. Z istim mirom ubijejo sovražnika v vojni kakor mirnega trgovca ali popotnika. To pleme ujetega sovražnika redno kastrira. Tako vidimo, da je Abesinija rasno in plemensko zelo pestra pokrajina, ki hrani za nas vsekakor mnogo zanimivosti, pa vsekakor tudi mnogo ugank.

Hmeljarji, upoštevajte!

V smislu odločbe kr. banske uprave v Ljubljani III No. 6380/2 z dne 5. avgusta t. l., točka 7, ima hmeljarski tržni nadzornik nalog, da tedensko poroča kr. banski upravi o stanju hmeljske trgovine in o vseh važnejših dogodkih, da nadzira način hmeljske trgovine in nemoralne izrodke sproti prijavlja kaznovanje.

V poročilu k No. 87 z dne 27. avgusta je prosil tržni nadzornik za širša, aleksejevska pooblastila zaradi takojšnje odprave raznih nerednosti v hmeljski trgovini. Kr. banska uprava je na podlagi te prošnje, ozir. poročila odločila:

»Sreskemu načelstvu v Celju. Na poročilo K. No. 87 z dne 27. avgusta t. l. sporoča Kr. banska uprava, da se hmeljskemu tržnemu nadzorniku ne morejo dati v citiranem poročilu predlagana pooblastila, ker pri sedanjem pravnem stanju za to ni zakonite možnosti. Ker pa je potrebno, da se hmeljska trgovina uredi tako, da bodo onemogočeni taki nemoralni izrodki in nerednosti, ki se še sedaj dogajajo, naj hmeljski tržni nadzornik zbira gradivo in po končani sezoni stavi predloge za ureditev tega vprašanja po zakoniti poti.«

Ako hmeljski tržni nadzornik v hmeljski trgovini ni mogel torej v vsakem primeru poslovati kakor je mogoče kazala stvarna potreba in sporočena pravica pridelovalcev, naj hmeljarji upoštevajo, da nadzornik zbira stalno vse tostvarno gradivo, katero bo predložil po končani sezoni nadrejeni oblasti zaradi končne ureditve hmeljske trgovine in onemogočenja nemoralnih izrodov in nerednosti v tej trgovini v bodoče.

Wernig Fr., t. č. hmeljski tržni nadzornik.

Zveza selekcijskih zadrug za sivorjavo dolenske govedo priredi v četrtek dne 10. oktobra t. l. ob 8. uri zjutraj na sejmišču v Novem mestu plemenski sejem za rodovniško živino svojih edinic novomeškega in krškega sreza. Vabljeni so vsi živinorejci, ki si nameravajo nabaviti dobro plemensko govedo sivorjave pasme.

Zagonetna smrt

Precej zagoneten se zdi vzrok smrti, ki je doletela najbrže že v petek ponoči 17letnega Alojzija Tihlja v Mali vasi pod Ježico. Tam so se otroci igrali v soboto popoldne okrog dvojnega kozolca posestnika Andreja Zormanca. Pod kozolcem je bilo nakopičeno veliko stelje. Eden izmed otrok se je skobacal med igro na steljo, a kmalu je zdrsnil doli, rekoč, da gori nekdo spi. Pozneje so prišli odrasli, ki pa so ugotovili, da je mladenič mrtev. Pri njem so našli poslovno knjižico, iz katere so razbrali ime, in ugotovili, da je fant pristojen v Moste pri Ljubljani.

Tihelj je ležal v stelji slečen in je imel vrhno obleko zravnano poleg sebe. Na truplu ni bilo opaziti nikakih znakov nasilja in je najbolj verjetno, da je mladenič umrl zaradi izčrpanosti. Preiskava je uvedena.

Po svetu

Velik požar v neki kemični tovarni v Londonu. V jugovzhodnem delu Londona je nedavno v neki kemični tovarni izbruhnil požar, ki je povzročil velikansko škodo in tudi resno ogrožal vso okolico. Zlasti so povečavali nevarnost izhlapevajoči plini, pred katerimi je bilo treba zaščititi prebivalstvo goste obljubene okolice. Stevilne gasilske čete so morale vso noč neumorno delati, da so končno omejile in zaustavile požar ter preprečile še hujše nesreče. Iz gorečega poslopja so se dvigali taki oblaki dima, da so tam mimo vozeči vlaki morali zmanjšati hitrost, ker vlakovodje niso mogli videti signalov skozi dim.

Proglasitev nove sovjetske republike v Turkestanu. V Sinkiangu (v kitajskem Turkestanu) so proglasili novo sovjetsko republiko. Njena prestolnica bo Urumči. Nova republika se bo pridružila Rusiji (SSSR), a njen predsednik je kitajski general Hengšicai. — Zaradi proglasitve

nove republike in zaradi njene združitve z Rusijo so posebno vznemirjeni na Japonskem, ki jim tak pojav nikakor ne gre v račun.

V severni Sibiriji so na Samojedskem polotoku ruski starinoslovci odkrili zanimive sledove pradavnega življenja. Ob izlivu reke Ob v Severno ledeno morje vlada sedaj pušča in je svet tako redko naseljen, da prideta komaj po eden do dva prebivalca na kvadratni kilometer. V davni preteklosti pa je moralo biti tu čisto drugačno življenje. V 7 mesecih so namreč učenjaki izkopali 12.000 raznih predmetov, kakor: razno koščeno orodje, lončeno posodo, ženske lepote glavničke, umetno oblikovane žlice, napravljene iz mamutove kosti in razne druge predmete. V lončenih posodah so ohranjeni še ostanki različnih rudnin. Našli so pa tudi kosti ptic in sesalcev, ki jih že davno ni več najti na Samojedskem polotoku.

Silen vihar in velike poplave na Japonskem. Po vsem srednjem Japonskem je zadnji teden divjal vihar, ki je v samem Tokiju poškodoval nebroj hiš. V nekem premogovnem okraju je vihar tako podiral, da je 31 rudarjev izgubilo pod razvalinami življenje. Železniške zveze so na mnogih krajih porušene. Po prvih poročilih je doslej končalo pod razvalinami 63 oseb. V Tokiju je 53.000 hiš pod vodo. Silno škodo in izgube so utrpeli tudi ribiči. Ob Šimanski obali pogrešajo nebroj čolnov, 62 ribičev pa so mrtvih potegnili iz morja. Listi v posebnih izdajah popisujejo grozote, ki sta jih povzročila vihar in povodenj. Na nekaterih železniških progah je promet popolnoma ukinjen.

Angleška letala v Aleksandriji. V Aleksandrijo je priletelo 170 angleških letal. Namenjena so v Abukir. Angleške oblasti so odredile za pristanišče v Aleksandriji strogo straženje in nadziranje. Zaradi suma, da vohunijo, so prijeli in zaprli tri Italijane.

Ko prečitaš Kmetski list, daš ga prečitali tudi sosedu in mu priporoči, da si ga naroči. Celoletna naročnina znaša samo 30 dinarjev

Rudolf Gaj:

Izobčenci

Tako nekako v sredini prostranega gozda smrek in borovcev se je nahajal precejšen kos zemlje, ki je bil poraščen s samim visokim in gostim trnjem. V to bližino je prišel kakšen človek le redkokdaj, a na mesto med trnje pa sploh nikoli. Zakaj, tako na gosto je bilo namreč razmreženo to trnje, da ni brez potrebnega orodja bilo nikomur mogoče priti v notranjost. Ta prostor se je nahajal na precejšnji višini in sicer tako, da se je moglo od vzhodne strani priti do njega le po večminutnem kobacanju preko podvzočja, a od zapadne strani pa sploh ne, ker je svet tankaj pričel prehajati v gorat hrib in ni bilo zato nikjer nobene steze.

Tu sem na ta kraj so torej nekega dne v zgodnji pomladi, kmalu potem, ko je bil skopnel zadnji sneg, priromali taboriščniki, sami mladi brezposelni ljudje, ki so naveličani počestnega romanja sklenili si ustanoviti tu nekaj novi dom. Bili so to različni ljudje od vseh štirih vetrov, torej ljudje, ki se nikoli niso videli prej, a se spoznali kar tako mimogrede in že tudi stopili takoj v nekako zvezo vzajemnosti in samopomoči. Stvorili so si disciplino in ker se še niso mogli natančneje poznati, so si izvolili svojega glavarja na ta način, da so vsi potegnili vžgalice; in tako je tisti, ki je potegnil najdaljšo, postal njih glavar do nadaljnjega. Z združenimi močmi so nato brž spravili skupaj najobednejše potrebne stvari in orodje, ter takoj pričeli z utorbjevanjem. Napravili so najprej vhod v sree te trdnjave, nato pa pričeli v njeni notra-

nosti s temeljitim čiščenjem in snaženjem. Nihče bi ne verjel, kdor še sam ni skusil tega, kakšno sladkost in srečo ti povzroča delo, kojega si se lotil z resničnim zanimanjem in ljubeznijo. Da, resnično: to je krona vsej sreči na zemlji! Ko so bili s čiščenjem že kmalu gotovi, so postavili štiri šotore: tri za stanovanje in enega za shrambo in kuhinjo. Prebrskali so nato najbližnjo okolico in kmalu odkrili tudi vodo in suha drva, obojega v izobilju. In tako je bil tukaj prvi temelj vsega domovanja že tekom enega dneva ustvarjen.

Naša popotnika sta prispela pred taborišče baš v hipu, ko je mlada deklica kakih dvajsetih let, z nazaj zavezano ruto na glavi, stopila iz kuhinjskega šotora in ugledavši najprej Amorada vzkliknila:

»O, ti si prišel! Si pač že lačen, ko te ni bilo tako dolgo; le pojdi brž, takoj ti pripravim kosilo!«

In že se je hotel okreniti nazaj v šotor, kar ji obstane pogled na Petra, ki se je bil medtem par korakov za tovarišem pojavil pred njenimi očmi. Čim je to opazil, je zaklical:

«Nevinka, glej, tovariša sem pripeljal!«

»Prav, prav!« se je živahno odzvala mlada deklica in stekla novodošlecu nasproti.

»Dragi tovariš, pristočno pozdravljen v našem novem domu!« je zagostolela odkritosrečno in z vso zalogo prijaznosti mlade gospodinje, ter mu pomolila kar obe roki v pozdrav. In obrnivši se zopet k tovarišu, je zaklicala:

»Vem, da sta lačna oba; takoj vama nekaj pripravim!« In z besedami proti Petru: »Oprosti mi dragi tovariš, za ta čas,« je izginila kar naenkrat zopet nazaj v šotor.

Medtem je peljal Petra v svoj šotor. Tu je

bilo ležišče za dve osebi, vendar je tu dosedaj prebival le samo eden. Na tleh je bilo postlano s slamo in ob vzglavju je bilo videti zloženi dve odeji.

»Tu, vidiš, zraven mene bo dovolj prostora tudi za tebe,« je dejal tovariš, medtem ko je snemal raz ramena svoj nahrbtnik. Nato ga je razvezal in pričel polagati iz njega stvari na slamo. »Vidiš, takole se pri nas živi in gospodari! Tu, v tem škrniceljnu je koruzna moka (kake tri kilograme mislim), tu le notri v tem je bela moka (tudi najbrže kakih šest kilogramov), tu v tem je zopet fižol (tudi najbrže štiri kilograme), tu je kruh, tu slanina, tu za juho kosti od mesarja, tu dva kilograma riža, tu zopet makaroni in tu notri trinajst komadov polupanih jaje in — nič ničesar drugega več.« Hotel je že obrniti nahrbtnik ter ga stresti zunaj pri vhodu, kar se je domislil nenadoma: »Glej, čisto sem pozabil, da imam tu v nahrbtnikovem žepu še nekaj sira in klobas.« Izvlekel je tri komade klobas in dva prilično velika koščka sira, nato pa stopil venkaj pred vhod, da iztrese iz nahrbtnika drobtine. Toda ko se je vrnil, je zložil vse te stvari lepo zopet nazaj v nahrbtnik in nadaljeval: »Dva dni sem bil zunaj, pa sem 'nafehtal' te stvari. Seveda, lahko nikakor ne gre; skoraj za vsakega posebej moraš imeti kakšen originalen domislek, sicer se ti takoj izmuzne in kljuko si bil pritisnil zastoj. In pritisniti kljuko zastoj, to ti je ena najneprijetnejša stvar na svetu; vsaj zame. Meni n. pr. to tako razvalovi živce, da se mi zdi v onem momentu, da bi tudi hudiča raztrgal, ako bi mi stopil na pot. Zato pa jaz tudi ne odpiram mnogo vrat, a kjer pa jih enkrat odprem, tam moram zagotovo imeti tudi uspeh...«

Medtem je peljal Petra v svoj šotor. Tu je (Se nadaljuje.)

Sejmi

14. oktobra: v Kranjski gori, Sv. Roku pri Mokronogu;
 15. oktobra: Nadlesku pri Ložu, Planini, Ločah pri Poljčanah, Dolenji Lendavi, Murski Soboti;
 16. oktobra: Kočevju, Sv. Filipu v Veračah.
 17. oktobra: Kandiji, Šmihel-Stopiče, Loku pri Zidanem mostu, Pristavi, Turnišču.
 18. oktobra: Trbovljah, Lukovici, Radohovi vasi, Sorici, Bohinjski Bistrici, Mozirju, Podsredi, Vojniku.
 19. oktobra: Mariboru.

Kmetje v drugih državah
 odločajo v svojih stanovskih vprašanjih vse sami, pri nas pa samo v malenkostih. Zato nam je žiljensko potrebna stanovska organizacija.

Radio

od 13. do 20. oktobra 1935.

Nedelja, 13. oktobra: 7.30: Kmetijska ura: Vzreja telet (inž. Wenko Boris); 9.00: Versko predavanje; 16.00: Gospodinski nasveti (Anica Lazarjeva).

Ponedeljek, 14. oktobra: 18.00: Zdravniška ura: O zlati žili (hemoroidih) in njihovem modernem zdravljenju (dr. Ferenčak); 18.40: Kulturna kronika: O novoodkritih freskah v Crngrobu (dr. Franc Stele); 22.15: Kmečki trio (gg. Gregorc, Stanko, Nachförg).

Torek, 15. oktobra: 11: Trgatev (Mirko Kugler); 18.40: Vzgojna vrednost umetnosti (dr. St. Gogala).

Sreda, 16. oktobra: 18.00: Čudovite pustolovščine lutke-Storžka (nadaljevanje); 18.40: Pogovor s poslušalci.

Petek, 18. oktobra: 11.00: Moja pot na Lovčen (Marjan Tratar); 18.00: Ženska ura; 18.40: O zaščiti upnikov (dr. Voršič); 21.20: Harmonika in orglice (gg. Stanko in Pišek).

Sobota, 19. oktobra: 18.40: Važna zunanja politična vprašanja (dr. Kuhar).

Vrednost denarja

1 ameriški dolar	Din 43'40
1 nemška marka	Din 17'60
1 švicarski frank	Din 14'24
1 angleški funt	Din 215'—
1 avstrijski šiling	Din 9'—
1 francoski frank	Din 2'89
1 češkoslovaška krona	Din 1'81
1 italijanska lira	Din 3'56

Čuvajmo Jugoslavijo!

Kmečki magazin

Ljubljana, Krekov trg št. 10, (nasproti mestnega doma) Vam nudi najboljše zimsko blago po izredno nizkih cenah. Obiščite to trgovino in prepričajte se!

Zimska jabolka

skrbno prebrana in sortirana, sorte: zlata parmena, ananas, belfler, dolenska voščenska, kanadka itd. zopet na zalogi. Sadje za kuho po zelo nizkih cenah. — Oglejte si stalno

„SADNO RAZSTAVO“
 pri Kmetijski družbi, Novi trg 3

Ogled brezobvezen za nakup!

Halo-o-o!

Po vsej državi gre glas, da so

Sternecki
 TOVARNA - PERILA - IN - OBLEK

Celje
 št. 63

zopet znižane cene jesenskemu in zimskemu blagu za moške in ženske obleke ter vsemu drugemu manufakturnemu blagu. Prepričajte se in naročite še danes najnovejše in najmodernejše vzorce, kakor tudi veliki ilustrirani cenik, katerega prejmete brezplačno!

TISKOVINE
 vseh vrst: trgovske, uradne, reklamne, časopise, knjige, večbarvni tisk hitro in poceni!
TISKARNA MERKUR
 LJUBLJANA, GREGORČIČEVA ŠT. 23
 Tel. 25-52 Telegram: Tiskarna Merkur

„Pri zajčku“
 Manufaktura

Ljubljana, Nabrežje 20. septembra
 se za zimsko sezijo cenj. odjemalcem najtopleje priporoča

Lepo
semensko rž
 in čisto
semensko pšenico
 dobite najceneje pri
„EKONOM“ KOLODVORSKA 7

DENAR naložite najbolje in najvarneje pri domačem zavodu

KMETSKI HRANILNI IN POSOJILNI DOM

reg. zadr. z neomejeno zavezo

v LJUBLJANI, Tavčarjeva (Sodna) ulica šte. 1

Telef. št. 28-47. Rač. pošt. hran. št. 14.257. Brzjavlj.: „Kmetiski dom“. Žiro rač.: Narodna banka

Vloge na knjižice in tekoči račun sprejema proti najugodnejšemu obrestovanju — večje stalne vloge po dogovoru. // **JAMSTVO ZA VSE VLOGE** presega večkratno vrednost vlog. // Strankam nudi brezplačno poštne položnice za nalaganje denarja. // Vložne knjižice drugih zavodov sprejema v inkaso. Sploh vrši vse denarne posle, ki spadajo v delokrog denarnih zavodov.

BLAGAJNISKE URE: Ob delavnikih od 8—12 in od 3—5, le ob sobotah in dnevih pred prazniki od 8—12¹/₂ ure.

Podružnici: **KAMNIK — MARIBOR**

Stanje vlog: **Din 35.000.000'—**

Rezerve: **Din 1.300.000'—**